

Naozaj som nebola nikomu nič dlžná, tvrdí Zuzana Čaputová

život.pluska.sk/soubiznis/za-svoju-nezavislost-platila-samotou-naozaj-som-nebola-nikomu-nic-dlzna-tvrdi-zuzana-caputova

April 30, 2026

Za svoju nezávislosť platila samotou: Naozaj som nebola nikomu nič dlžná, tvrdí Zuzana Čaputová

Po odchode z paláca jej mnohí predpovedali prestížnu kariéru v zahraničí, ktorá by ju nadiľho vzdialila od slovenskej reality. Opak sa stal pravdou. Zuzana Čaputová (52) zostala doma, no zároveň sa stala dôležitou súčasťou globálneho intelektuálneho priestoru.

Keď Zuzana Čaputová skončila v júni 2024 vo funkcii prezidentky Slovenskej republiky, uzavrela tým jednu z najintenzívnejších kapitol verejného života v novodobej histórii našej krajiny. Bola prvou ženou v úrade, ale to je len fakt, omnoho podstatnejší je kontext.

Do funkcie vstúpila v čase spoločenského napätia a odchádzala z nej po období pandémie, počas vojny na Ukrajine, energetickej krízy a domácej politickej nestability. Sama túto skúsenosť viackrát opísala ako skúšku zodpovednosti a vnútornej odolnosti. A pred pár týždňami ponúkla vľad do svojho života študentom VŠMU v otvorenej diskusii, počas ktorej okrem iného uviedla: „**Veľakrát som si uvedomovala zodpovednosť za rozhodnutia, ktoré viete, že možno nebudú ideálne, dokonalé, ale snažíte sa ich robiť najlepšie v danom čase s daným množstvom informácií.**“

Moc v jej ponímaní nikdy nebola o dominancii. Skôr snaha o rovnováhu. **„Ja som si to tak súkromne roky dávno predtým nazvala stavebno-technickými pojmami: pevnosť-pružnosť. Mať pevnosť, aby sme sa nemotali v pochybnostiach, ale zároveň zostať otvorení zmenám, novým poznaniam a spätnej väzbe.“** Táto definícia moci bola a je možno jedným z dôvodov, prečo svoju funkciu vnímala ako solitárnu pozíciu: **„Za svoju nezávislosť som platila samotou... Poctivo som sa odstrihla od svojej domovskej politickej strany a naozaj som nebola nikomu nič dlžná. Na mňa nebola páka. Bola som slobodná, nezávislá, viazaná iba ústavou a svedomím, čo je skvelé, ale bola som sama. Nieкто by mohol povedať, že som okolo seba mala výborných poradcov, čo je pravda, ale konečné rozhodnutie a zodpovednosť zaň som niesla ja. Oni v tom pomyslenom bazéne neplávali spolu so mnou, neboli v politike, zato ja áno.“**

V diskusii so študentmi zašla bývalá prezidentka ešte hlbšie a roanalyzovala aj nebezpečenstvo, ktoré predstavuje veľká moc pre naše ego. Podľa nej je pre každého prirodzené, definuje nás v interakciách, no problém nastáva, ak je sebastredné. **„Ak sa stretne sebastredná štruktúra ega s vysokou mocou alebo mocenskou pozíciou, a keď je využité na revanšizmus alebo na svoje osobné ambície, na osobné sebaotvrdzovanie, je to dosť toxický mix. Na to si musí držiteľ moci, nielen verejnej, politickej, ale akejkol'vek, dávať veľký pozor,“** upozornila.

Tieto patologické prejavy vnímala nielen v politických súbojoch, ale odrazili sa aj na jej osobnom živote. Hoci bola podľa prieskumov najdôveryhodnejšou političkou v krajine, vnútorne to tak pod paľbou hejtu necítila. **„Pamätám si jeden rozhovor s mojím partnerom Jurajom, ktorý sa ma v ťažkej situácii pýtal, prečo to takto vnímam, ved' som najdôveryhodnejšia politička v krajine, zbieram vyznamenania a ocenenia, a ja som mu vtedy povedala: Ja ťa počujem, ale ja to necítim.“** Súvislosť s tým siaha podľa jej slov až do detstva a vďaka prezidentskému mandátu dnes lepšie rozumie tomu, prečo ani miera verejného obdivu automaticky neznamená, že je vnútorne vyživovaná sebahodnota človeka.

Bývalá prezidentka Zuzana Čaputová nevyužila možnosti zostať v zahraničí a nájsť si tam uplatnenie, ale zostala na Slovensku.

Pracovná sféra

Po odchode z funkcie si Zuzana Čaputová dopriala krátke obdobie súkromia. Sama ho neskôr opísala ako čas pre rodinu, partnera a najbližších. Tento „medzipriestor“ však netrval dlho. Už na jeseň 2024 nastúpila na Stanfordovu univerzitu ako hosťujúca vedecká pracovníčka venujúca sa témam demokracie, právneho štátu a jeho významu pre spoločnosť. Na Stanforde vstupovala do diskusií o kríze demokracie, bezpečnostných rizikách a geopolitických posunoch.

Hoci sa v kuloároch následne šuškalo, že by mohla svoje pôsobenie nájsť práve v zahraničí, nestalo sa tak. **„Rozhodla som sa nevyužiť nejaké možnosti zostať v zahraničí. Je to aj vec symboliky, že ako bývalá prezidentka som nezbalila kufre a neodišla preč, ale ostávam tu a snažím sa robiť aktivity na Slovensku, pretože mám vzťah k tejto krajine,“** povedala otvorene. Jej medzinárodná angažovanosť navyše nedávno dosiahla ďalší vrchol. Začiatkom februára 2026 sa totiž oficiálne stala členkou prestížneho Club de Madrid. Táto nezisková organizácia združuje bývalých lídrov a jej cieľom je posilňovať demokratické vládnutie po celom svete. Najväčšie demokratické svetové fórum privítalo našu bývalú prezidentku na svojich oficiálnych stránkach slovami: **„Club de Madrid s potešením víta Zuzanu Čaputovú. Jej vedenie bolo charakterizované silným záväzkom k demokratickým inštitúciám, právnemu štátu a rešpektu k základným právam.“**

Od ukončenia prezidentského mandátu v júni 2024 zostáva Zuzana Čaputová medzinárodne angažovaná ako verejná rečníčka a účastníčka globálnych sietí lídrov.“

Byť súčasťou tohto klubu nie je len formálna pocta. Ide o platformu, kde sa riešia konkrétne otázky demokratickej odolnosti, riadenia štátov a globálnych kríz. Čaputová tak zostáva aktívnou súčasťou medzinárodného dialógu a zároveň napĺňa to, čo sama pomenovala ešte pred koncom mandátu: nechce sa vrátiť do politiky, ale chce byť užitočná vo verejnom priestore...

Bývalá prezidentka je vášnivou pestovateľkou, predpokladá sa, že v novom dome bude záhrada v jej rukách.

Práca na sebe

Jednou z najvýraznejších črt jej dnešného verejného vystupovania je spôsob, akým hovorí o globálnych krízach. A na nedávnej diskusii ponúkla prítomným spôsob, ako pracovať s neistotou v časoch, keď okolo nás hrozí svetový konflikt. **„Veľakrát sa na nás vyleje informačná vlna. Je plná emocionálnych titulkov. Pre mňa je vtedy kľúčové ukotvenie vo faktoch.“** Odporúča študovať si relevantné zdroje, počúvať odborníkov, rozmeniť veľké hrozby na konkrétne scenáre: **„Keď si tú námahu dáte, zistíte, čo nám reálne hrozí, kedy, ako by to mohlo vyzerat'...“** Zároveň tiež

upozorňuje, že s mnohými svetovými lídrami mala svoju osobnú skúsenosť. **„Sú to ľudia, ktorí sú konštruktívni, zodpovední, a keď hovoria o zbrojení, tak najmä preto, aby naplnili princíp odstrašenia.“**

Netajú sa ani tým, že svoj vnútorný pokoj si zachováva vďaka dlhoročnej meditačnej praxi. **„Je to pre mňa spôsob, ako si vyčistiť hlavu, ako byť pozorovateľom seba a svojich stavov.“** Pred každým verejným vystúpením si navyše pripomína tri princípy: **„Prosím o múdrosť, aby som bola užitočná. Prosím o pokoru, aby som prijala všetko, čo príde. A o schopnosť, aby moje poslanstvo mohlo byť prijaté.“**

Táto „vnútorná príprava“ sa premieta aj do jej vzťahu k slovám. Po piatich rokoch v najvyššej funkcii si uvedomuje ich váhu: **„Cítim veľkú zodpovednosť za slovo, pretože každé jedno bolo okamžite analyzované, mohlo byť otočené či dezinterpretované.“** Preto aj dnes váži každú vetu. Nie zo strachu, ale z rešpektu k tomu, čo môže spôsobiť.

Mladým umelcom vzhľadom na aktuálne ťažkú situáciu v kultúre povedala: **„Je vás nesmierne treba. Je nesmierne treba profesiu, na ktorú sa pripravujete. A je vás paradoxne o to viac treba, o čo viac čelíme kríze demokracie. Nie je to len kríza politická, to je kríza kultúrna. Práve vy budete prinášať možno nové pojmy toho, čo je ešte nevy povedané. Budete nám možno pomáhať prežívať emócie, o ktorých len tušíme... Mám pocit, že paralelne s krízou demokracie narastá potreba akejsi umeleckej imaginácie. To je dôležitý pilier na záchranu demokracie,“** vyjadrila sa a zožala obrovský potlesk.

Zároveň pridala aj jeden osobný príklad: **„Pred rokmi som čítala knihu o jednom aborigénskom kmeni v Austrálii. Oni majú také slová, ktoré hovorí matka hneď ako prvú pri narodení svojho dieťaťa... Keď sa mi narodili moje dve dcéry a doniesli mi ich a mali otvorené oči a vnímali, tiež som im ako prvú povedala tieto slová... Zneli takto: ‚Hovorím k tebe z priestoru za mojimi očami, do priestoru za tvojimi očami. Chcem, aby si vedela, že ťa budem navždy milovať...‘ Spomínam to teraz preto, lebo mám pocit, že vaše profesie majú rovnakú spôsobilosť hovoriť z priestoru za vašimi očami, do priestoru za našimi očami. A to veľmi potrebujeme.“**

Súkromné plány

Popri verejnej činnosti sa exprezidentkin život čoraz viac ukotvuje aj v súkromí. S partnerom si koncom roka 2025 kúpili pozemok na okraji Pezinka, kde plánujú postaviť spoločný dom. Informáciu ako prvý priniesol portál Koktejl.sk. Juraj Rizman vtedy potvrdil, že do kúpy išli až po tom, čo obaja predali svoje predchádzajúce nehnuteľnosti – on dom po otcovi a Zuzana svoju chatu. **„Našli sme si pekné miesto v lokalite, ktorú máme radi... A áno, uvažujeme tak, že na tomto mieste možno raz postavíme náš spoločný dom,“** uviedol v januári 2026. Pozemok so

siedmimi árami záhrady a kúskom vinice je pre nich splneným snom o súkromí. Rizman, ktorý sa v domácnosti podľa vlastných slov skôr venuje koseniu a vynášaniu smetí, prezradil, že jeho partnerka je vášnivou pestovateľkou.

Zaujímavým detailom je, že ich susedom bude prezidentkin brat Daniel, ktorý si kúpil vedľajší pozemok len deväť mesiacov pred nimi. Kúpa spoločného pozemku prirodzene vyvolala v spoločnosti špekulácie o možnej svadbe, ktorú fanúšikovia páru očakávajú už od skončenia prezidentkinho mandátu. Informáciu dvojica nepotvrdila, vyjadrili sa k nej svorne slovami: **„Ked' to prirodzene príde, tak to bude... Dôležitejšia je kvalita vzťahu.“**

Vzhľadom na doterajšiu zdržanlivosť oboch partnerov pri medializácii ich súkromného života je však pravdepodobné, že aj keby k spečateniu ich zväzku v blízkej budúcnosti došlo, udalosť by prebehla v maximálnej diskretnosti. Svoje kľúčové životné míľniky si totiž obaja nechávajú výhradne pre seba a okruh svojich najbližších.